

Skarga wniesiona w dniu 24 września 2008 r. — El Fatmi przeciwko Radzie

(Sprawa T-409/08)

(2008/C 301/90)

Język postępowania: niderlandzki

Strony

Strona skarżąca: Nouriddin El Fatmi (Vught, Niderlandy) (przedstawiciel: G. Pulles, advocaat)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie braku możliwości stosowania rozporządzenia (WE) nr 2580/2001 lub nieważności decyzji Rady 2008/583/WE z dnia 15 lipca 2008 r., jeżeli te dwa akty mają do niego zastosowanie;
- obciążenie Rady kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżący wnosi do Sądu o stwierdzenie, że rozporządzenie (WE) nr 2580/2001 ⁽¹⁾ nie ma do niego zastosowania i o stwierdzenie nieważności decyzji 2008/583/WE ⁽²⁾, jeżeli ma ona do niego zastosowanie.

Po pierwsze skarżący podnosi, że działania Rady były niezgodne z przesłankami art. 5 WE. Zdaniem skarżącego Rada nie miała kompetencji do działania, ponieważ brak jest związku z państwami trzecimi lub ze wspólnym rynkiem.

Po drugie skarżący podnosi, że art. 60, art. 301 i art. 308 WE nie przyznają kompetencji do wydania spornego rozporządzenia.

Po trzecie skarżący podnosi, że działania Rady były niezgodne z art. 1 ust. 4 wspólnego stanowiska 2001/931 z dnia 27 grudnia 2001 r. ⁽³⁾ i naruszyły istotne przepisy proceduralne oraz zasady prawa wspólnotowego, między innymi obowiązek uzasadnienia. Zdaniem skarżącego krajowe decyzje, na które powołuje się Rada, nie zostały po pierwsze wydane przez właściwe władze w rozumieniu art. 1 ust. 4 wspólnego stanowiska 2001/931, a po drugie są to decyzje, które zostały uchylone przez sąd krajowy w postępowaniu odwoławczym.

Po czwarte skarżący podnosi, że Rada naruszyła jego prawa podstawowe, a w szczególności prawo do poszanowania sfery prywatnej i życia rodzinnego, prawo do skutecznej ochrony sądowej i prawo własności.

-
- ⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 2580/2001 z dnia 27.12.2001 r. w sprawie szczególnych środków restrykcyjnych skierowanych przeciwko niektórym osobom i podmiotom mających na celu zwalczanie terroryzmu (Dz.U. L 344, s. 70).
- ⁽²⁾ Decyzja Rady z dnia 15.7.2008 r. wykonująca art. 2 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 2580/2001 w sprawie szczególnych środków restrykcyjnych skierowanych przeciwko niektórym osobom i podmiotom mających na celu zwalczanie terroryzmu i uchylająca decyzję 2007/868/WE (Dz.U. L 188, s. 21).
- ⁽³⁾ Wspólne stanowisko Rady z dnia 27.12.2001 r. w sprawie zastosowania szczególnych środków w celu zwalczania terroryzmu (Dz.U. L 344, s. 93).

Skarga wniesiona w dniu 30 września 2008 r. — Artisjus Magyar Szerzői Jogvédő Iroda Egyesület przeciwko Komisji

(Sprawa T-411/08)

(2008/C 301/91)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Artisjus Magyar Szerzői Jogvédő Iroda Egyesület (Budapeszt, Węgry) (przedstawiciele: Z. Hegymegi-Barakonyi i P. Vörös, adwokaci)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- Stwierdzenie nieważności art. 3 i 4 ust. 2 decyzji w części, w jakiej odnoszą się one do strony skarżącej oraz art. 4 ust. 3 decyzji w zakresie, w jakim odsyła on do art. 3;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

W swojej skardze strona skarżąca wnosi o stwierdzenie nieważności w części decyzji Komisji C(2008) 3435 wersja ostateczna z dnia 16 lipca 2008 r. (Sprawa COMP/C2/38.698 — CISAC), w której ustalono, iż członkowie CISAC ⁽¹⁾ mający siedzibę w obrębie EOG uczestniczyli z naruszeniem art. 81 WE i art. 53 porozumienia EOG w uzgodnionej praktyce, koordynując zakres terytorialny upoważnień do wzajemnej reprezentacji udzielanych sobie nawzajem w taki sposób, że licencja jest ograniczona do terytorium krajowego każdej z organizacji zbiorowego zarządzania.